

สาวิตรี...พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เมื่อได้รับพระดำรัสของพระสาวิตรี และทูลตอบว่า “เปนเช่นนั้นเกิด” แล้ว, พระราชาทูลพระเทวีต่อไปว่า, — “ขอให้เปนไปเช่นนั้นโดยเร็วเกิดพระเจ้าข้า.” — ครั้นเมื่อพระสาวิตรีได้อันตรธานไปแล้ว, พระราชาองค์นั้นก็เสด็จกลับยังราชธานีของพระองค์. และพระวีระบุรุษขององค์นั้นก็เริ่มทรงราชย์อีก, ทรงปกครองพสกนิกรโดยธรรม. และเมื่อเวลาได้ล่วงไปบ้างแล้ว, พระราชาผู้ทรงศีลวัตนั้นก็ทรงมีพระกุมารี่ด้วยพระอัศรมเหสีผู้ทรงคุณธรรมเลิศ ต่อนั้นหนอ, ภารตปุควะ, พระบุตรี่ในพระครรภ์แห่งพระนางมาลวีเต่งเต็มขึ้นประดุจพระนักษัตริย์ในฟากฟ้าระหว่างชุมชนปักษ์. ครั้นถึงกำหนดพระนางก็ประสูติพระธิดาอันมีพระเนตร์มั่นดอกบัวหลวง. และพระนรเศรษฐ์นั้นก็ได้ทรงกระทำกิจพิธี ตามธรรมเนียมสำหรับพระธิดานั้น. และเพราะเหตุที่พระสาวิตรีได้โปรดประทานกุมารี่นั้นเปนบำเหน็จแห่งพลีที่ได้ถวายแด่พระเทวี, ทั้งพระราชาธิดาและพราหมณาจารย์จึงขนานนามกุมารี่นั้นว่า สาวิตรี. และพระราชาองค์นั้นได้ทรงพระเจริญขึ้นดังมารวกับพระศรีเสด็จมาอวตาร. และเมื่อถึงกาลอันควร, ราชนารีนั้นก็ทรงถึงซึ่งวัยเปนสาว และเมื่อได้เห็นนางดรุณีงามกอปรด้วยบันพระองค์เรียว และพระโสณীব, และดูประดุจรูปอันหล่อด้วยทอง, ชนทั้งหลายต่างกล่าวว่า, “เราได้นางฟ้ามาไว้เทียวหนอ.” และเพราะเหตุที่หาผู้ใดจะทนศักดิ์ของนางนั้นมิได้. จึงไม่มีผู้ใดได้เปนภรรดาของนางผู้มีตาจุจดอกบัว, และผู้มีสง่ายิ่ง.